

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0012/2007

26. 1. 2007

ZPRÁVA

o situaci v evropské ekonomice: Přípravná zpráva o hlavních směrech
hospodářských politik na rok 2007
(2006/2272(INI))

Hospodářský a měnový výbor

Zpravodaj: Udo Bullmann

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
POSTUP.....	15

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o situaci v evropské ekonomice: Přípravná zpráva o hlavních směrech hospodářských politik na rok 2007 (2006/2272(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na integrované hlavní směry Komise pro růst a zaměstnanost (2005–2008) (KOM(2005)0141) (integrované hlavní směry),
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2005/600/ES ze dne 12. července 2005 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států¹,
- s ohledem na ekonomické prognózy Komise²,
- s ohledem na hospodářskou zprávu EU za rok 2006 „Dynamika přizpůsobování v eurozóně: Zkušenosti a úkoly“, kterou Komise předložila dne 22. listopadu 2006,
- s ohledem na zprávy o provádění národních programů reforem v rámci Lisabonské strategie, které členské státy předložily na podzim roku 2006³,
- s ohledem na výroční zprávu Komise o pokroku v plnění Lisabonské strategie ze dne 12. prosince 2006,
- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Dlouhodobá udržitelnost veřejných financí v EU“ (KOM(2006)0574),
- s ohledem na sdělení Komise „Demografická budoucnost Evropy – učiníme z problému výhodu“ (KOM(2006)0571),
- s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské centrální bance „Výroční prohlášení o eurozóně“ (KOM(2006)0392),
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. května 2005 o doporučení Komise o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Společenství v rámci integrovaných hlavních směrů pro růst a zaměstnanost (2005–2008)⁴,
- s ohledem na dokument předsednictví Rady o stěžejních bodech („*Key Issues Paper*“) ze dne ... určený pro jednání rady ECOFIN s ohledem na zasedání Evropské rady na jaře 2007,
- s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady v Lisabonu ve dnech

¹ Úř. věst. L 205 6.8.2005, s. 21.

² Podzim 2006, č. 5/2006.

³ http://ec.europa.eu/growthandjobs/key/nrp2006_en.htm.

⁴ Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 248.

23. a 24. března 2000, zasedání Evropské rady v Göteborgu ve dnech 15. a 16. června 2001 a zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 22. a 23. března 2005,

- s ohledem na čl. 99 odst. 2 Smlouvy o ES,
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A6-0012/2007),
- A. vzhledem k tomu, že integrované hlavní směry jsou hlavním nástrojem EU v oblasti hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti, který se soustřeďuje na střednědobý horizont tří let; vzhledem k tomu, že by tento nástroj měl být na základě znění z roku 2005 a nadcházejícího hodnocení pečlivě posouzen a více propracován v zájmu jeho lepšího uplatňování,
- B. vzhledem k tomu, že integrované hlavní směry, reformovaný Pakt stability a růstu a finanční rámec na léta 2007 až 2013 společně přispějí k vytvoření větší soudržnosti při tvorbě politik a ke zlepšení hospodářského řízení Evropské unie,
- C. vzhledem k tomu, že integrované hlavní směry by neměly být považovány pouze za přejmenované stávající politiky, ale měly by se stát skutečně integrovaným balíčkem politik zahrnujících a sblížujících rozměry makroekonomiky, mikroekonomiky a zaměstnanosti,
- D. vzhledem k tomu, že integrované hlavní směry jsou základním prvkem Lisabonské strategie a jako hlavní nástroj k její realizaci a s pomocí vyváženého uplatňování politik by měly usilovat o vzájemně podnětné reformy v oblasti hospodářství, zaměstnanosti, životního prostředí a sociálního zabezpečení,
- E. vzhledem k tomu, že hospodářský růst nepředstavuje cíl sám o sobě, ale nezbytnou podmínku, a tedy součást celkového přístupu, jenž usiluje o zajištění blahobytu a vysoké životní úrovně občanů; vzhledem k tomu, že úsilí o trvalý růst musí být založeno na hospodářské politice, politice sociálního zabezpečení, politice zaměstnanosti, politice životního prostředí a rozpočtové politice, které se řádně zhostí své odpovědnosti vůči budoucím generacím,

Využit hospodářského rozmachu a růstu zaměstnanosti v Evropské unii

1. konstatuje, že po šesti letech slabého hospodářského růstu, stagnace nebo dokonce recese v mnoha členských státech, dosáhlo evropské hospodářství příznivějších výsledků s rychlejším hospodářským růstem ve srovnání s předchozím rokem, a sice v roce 2006 dosahoval růst HDP 2,8 % v Evropské unii a 2,6 % v eurozóně, avšak v roce 2007 poklesne růst na 2,4 % v Evropské unii a na 2,1 % v eurozóně; klade si otázku, do jaké míry může být evropský růst cyklické povahy, a zdůrazňuje, že je třeba zvýšit evropský růstový potenciál tak, aby se vytvářela pracovní místa;
2. zdůrazňuje, že existují velké rozdíly mezi mírami růstu členských států, a vyjadřuje obavy z relativně nízké míry růstu v řadě velkých členských států, kterou lze přičíst především stagnující vnitřní poptávce; v této souvislosti konstatuje nadprůměrnou míru

růstu ve skandinávských zemích, kterou v poslední době doprovází podstatné snížení nezaměstnanosti;

3. zdůrazňuje, že v roce 2006 byly ozdraveny veřejné finance a snížen průměrný schodek rozpočtu na 2 % HDP; očekává další zkvalitnění veřejných financí, které nebude pouze odrazem cyklických jevů;
4. konstatuje pozitivní vývoj na pracovním trhu, kdy se v roce 2006 zdvojnásobil roční nárůst produktivity práce z 0,6 % na 1,2 % a kdy nezaměstnanost klesla na 8 % v Evropské unii i eurozóně, přičemž se do roku 2008 očekává další pokles nezaměstnanosti na 7,3 % v Evropské unii a na 7,4 % v eurozóně, dále bere na vědomí růst zaměstnanosti kolem 1,4 %, což odpovídá 2,9 milionům nových pracovních míst vytvořených v roce 2006, a dalších 7 milionů nových pracovních míst, která by mohla být vytvořena v období 2007–2008, čímž by se míra zaměstnanosti zvýšila z 63,7 % v roce 2005 na 65,5 % v roce 2008; konstatuje však, že míra nezaměstnanosti je stále vysoká, zejména mezi ženami, a že zdaleka neodpovídá lisabonským cílům; vyzývá proto, aby bylo vynaloženo další úsilí na vytvoření účinného a inkluzivního evropského pracovního trhu, který bude flexibilní i bezpečný a umožní dosáhnout mnohem vyšší účasti; v této souvislosti zdůrazňuje, že nezbytné reformy je třeba vypracovat a provést v úzké spolupráci se sociálními partnery;
5. je znepokojen trvale vysokou mírou chudoby v EU, která po poklesu ze 17 % na 15 % v polovině 90. let opět vzrostla na 17 % v roce 2005; v této souvislosti považuje za nepřijatelné, že ve 27 členských státech EU má zhruba 80 milionů lidí disponibilní příjmy nižší než 60 % mediánu národního ekvalizovaného příjmu;
6. zdůrazňuje, že se Evropská unie s nárůstem vývozu o 8 % dostala v roce 2006 na vedoucí pozici v celosvětovém měřítku, zdůrazňuje však, že přebytky vývozu činí pouze cca 0,3 procentního bodu současného růstu HDP v eurozóně, a upozorňuje na rizikové faktory spojené s vysokým směnným kurzem eura a dolaru; zdůrazňuje, že současný hospodářský rozmach je převážně výsledkem oživené domácí poptávky, která vzrostla zejména díky krátkodobým investicím; poukazuje na to, že základním problémem, kterému evropské hospodářství čelí v posledním desetiletí, je nedostatečná domácí poptávka způsobená nedostatkem důvěry v důsledku nezaměstnanosti; vyjadřuje však obavy z toho, do jaké míry lze dosáhnout plynulého nárůstu investic, výdajů spotřebitelů a trvalého zlepšování situace na pracovním trhu tak, aby se převážně cyklická konjunktura změnila ve strukturální vzestupný trend;
7. považuje EMU a jednotný trh za rozhodující činitele posílení evropské ekonomiky; požaduje, aby byl vnitřní trh dokončen zejména v oblasti finančních služeb a odvětví energetiky, a to pomocí bezodkladného a důsledného provádění směrnic o elektřině a plynu; v souladu s tím požaduje investice do infrastruktury, která je potřebná pro dosažení tohoto cíle; od evropského trhu se službami očekává další ekonomické podněty, které zaručí poskytovatelům služeb nediskriminační přístup, a dodržování pracovního práva a práva sociálního zabezpečení v místě poskytování služeb; s ohledem na poslední rozšíření naléhavě žádá členské státy, aby zachovaly otevřený a volný trh práce, který podporuje hospodářský růst;

8. poukazuje na to, že trvalejší zvyšování hospodářského růstového potenciálu v Evropské unii, který bude zaštiťen Lisabonskou agendou, vyžaduje další provádění vyvážených reforem, včetně opatření zaměřených na posílení inovace, technologického pokroku a akumulace lidského kapitálu, odstranění zbývajících překážek, které narušují fungování vnitřního trhu, a vytvoření prostředí příznivějšího pro podnikatelskou činnost v členských státech;
9. upozorňuje, že v souvislosti s očekávaným poklesem hospodářského růstu v USA, a tudíž i světového obchodu, může hrozit vnější šok, jako např. vyrovnání globální nerovnováhy, které značně ovlivní směnné kurzy a finanční trhy, nebo další možný růst cen ropy, a proto je nutné podporovat a posilovat hospodářský rozmach prostřednictvím hospodářské politiky zvyšující efektivitu trhu zboží, služeb, práce a kapitálu, zaměřené na podporu růstu a řídicí se stejnou měrou vývozem i domácí poptávkou;
10. je znepokojen směnným kurzem eura, který by mohl oslabit konkurenceschopnost Evropy vůči Spojeným státům; očekává, že Evropská centrální banka bude vývoj pečlivě sledovat a přijme vhodná opatření k ochraně hospodářských zájmů Evropy v mezinárodním finančním systému;

Podpořit členské státy k dosažení standardních výsledků

11. poukazuje na to, že se reálný hospodářský růst v EU vyznačuje starými a novými rozdíly, a sice nejnižším růstem HDP mezi zeměmi EU-15 v Portugalsku (1,2 % HDP) a Itálii (1,7 %) a vysokou mírou růstu připadající na Španělsko (3,8 %), Řecko (3,8 %) a zejména Švédsko (4 %), Finsko (4,9 %) a Lucembursko (5,5 %); konstatuje, že z nových členských států zaznamenávají vysokou míru růstu na Slovensku (6,7 %), v Litvě (7,8 %), v Estonsku (10,5 %) a v Lotyšsku (11 %); zdůrazňuje, že tyto rozdíly rovněž odrážejí značné strukturální odlišnosti, různé domácí hospodářské politiky a demografické struktury a asymetrické dopady společných politik, které představují hlavní rizika pro vnitřní soudržnost Unie; proto zdůrazňuje, že je zapotřebí politik, jež posílí hospodářskou soudržnost a tím podpoří vnitřní trh a měnovou unii;
12. zdůrazňuje, že pokud jde o modernizaci a ekonomickou výkonnost, jsou nejuspěšnější ty státy, které kombinují prozíravé a vyvážené strukturální reformy a doprovází je nadprůměrně vysokými investicemi do dopravy, informačních technologií, výzkumu a vývoje, inovací, vzdělání, celoživotního vzdělávání, pečovatelských zařízení a do obnovení spolehlivých sociálních sítí; konstatuje, že tytéž členské státy většinou disponují vysoce účinnou a transparentní správou, inovativním podnikatelským prostředím a rozpočtovými přebytky, mají nadprůměrně nízkou míru zadlužení a velmi účelně vynakládají veřejné prostředky, přičemž vykazují ve srovnání s průměrem EU téměř dvojnásobný podíl technického pokroku na národním růstu; usuzuje, že politiky, v jejichž rámci zmíněné státy usilují o dosažení vysoké míry zaměstnanosti, včetně zaměstnanosti žen a starších pracovníků, umožní Evropské unii čelit s větší sebedůvěrou současným a budoucím problémům, jako je stárnoucí obyvatelstvo a narůstající hospodářská soutěž jakožto důsledek globalizace;

13. v této souvislosti zdůrazňuje, že tyto nejúspěšnější státy lze také považovat, pokud jde o jejich strategie hospodářské a sociální obnovy, za modelové příklady úspěšného uplatňování Lisabonské strategie, a vybízí ostatní členské státy, aby se jimi řídily, i když opatření určená k realizaci Lisabonské strategie musí být vytvořena s přihlédnutím k situaci v daném členském státě a tento členský stát za ně musí nést odpovědnost;
14. v souvislosti s národními reformními programy členských států konstatuje, že jsou celkově charakterizovány větší harmonizací a také zahrnují nový závazek vypracovat politiku přímo usilující o splnění cílů, které byly stanoveny v rámci Evropy; zdůrazňuje nicméně, že výchozí situace členských států jsou velmi odlišné a že vykazují značné rozdíly v obsahu, tempu a intenzitě reform ve všech oblastech politiky; zastává názor, že reformy reagují na současnou hospodářskou situaci a otázku zaměstnanosti pouze v omezené míře a že často celkový reformní program nezahrnuje v dostatečném rozsahu hlavní úkoly, jako je inovace, vytváření pracovních míst, zásobování energií, udržitelné životní prostředí a lepší tvorba právních předpisů; vyslovuje politování nad tím, že právě v oblasti zvýšení míry zaměstnanosti a aktivní politiky zaměstnanosti je pokrok a reformní úsilí menší než v ostatních oblastech; naproti tomu vítá úsilí vynaložené na posílení odpovědnosti na vnitrostátní a regionální úrovni („ownership“) a zapojení parlamentů a sociálních partnerů a vybízí, aby se v tomto směru pokračovalo;

Zvyšovat potenciály – rozšiřovat úspěchy: co je nutno učinit

15. vyzývá členské státy, aby využily novou ekonomickou situaci a s ní vytvořený manévrovací prostor k podpoře takového udržitelného hospodářského růstu, který se bude více orientovat na kvalitativní cíle; zdůrazňuje, že zdravé a stabilní makroekonomické prostředí vyžaduje ozdravení veřejných financí, konsolidovanější rozpočty a inteligentní soukromou a veřejnou investiční politiku, která vytvoří infrastruktury zaměřené do budoucnosti a která již dnes otevírá zítřejší trhy;
16. zdůrazňuje, že v zájmu plného využití potenciálu vnitřního trhu a posílení postavení Evropy na světovém trhu je nutno omezit stávající protekcionistické tendence a tendence narušující hospodářskou soutěž;
17. upozorňuje na úlohu, kterou mají malé a střední podniky při vytváření pracovních příležitostí; zdůrazňuje proto, že je třeba pro ně vytvořit příznivé podmínky pomocí výhodnějších daňových úprav, omezení regulace a administrativní zátěže, snadnějšího přístupu k finančním prostředkům, snížení podnikových nákladů na energii, dopravu, komunikace a služby, dále pomocí lepšího přístupu k technologiím IKT a zvýšení investic do výzkumu a inovací v MSP;
18. zdůrazňuje význam, který má pro evropské hospodářství vynikající konkurenceschopnost a potřeba udržet potenciál poptávky, a od hospodářských činitelů očekává, že budou dále usilovat o dosažení rychlejšího dlouhodobého růstu za podmínek hospodářské stability a udržitelného rozvoje, a to i pomocí účinnější koordinace hospodářských politik;
19. v této souvislosti zdůrazňuje význam vzdělání, zejména terciárního, pro posílení dalšího potenciálu hospodářského růstu a zvýšení úrovně kvalifikace, mobility a adaptability

evropských občanů; vyzývá členské státy, aby se více snažily o to, aby byly evropské vzdělávací systémy přitažlivější, přístupnější a konkurenceschopnější;

20. připomíná, že dosažení cílů Lisabonské strategie vyžaduje dostatečné finanční zdroje z rozpočtu Společenství; v této souvislosti lituje, že pro splnění uvedených cílů nebyly vyčleněny dostatečné finanční zdroje;
21. je toho názoru, že současný a koordinovaný postup členských států při výdajích na podporu vysokého růstu, pobídky soukromých investic a společné iniciativy v oblasti spolupráce soukromého a veřejného sektoru mohou rozvíjet důležitou součinnost, zvýšit schopnost Evropy řešit úkoly v oblasti vědy a výzkumu, dopravy a komunikace, udržitelného zásobování energií a životního prostředí a že v evropském rámci podpoří účinné rozdělení zdrojů; v této souvislosti poukazuje na význam koordinovaného daňového rámce, jehož součástí bude úprava daně právnických osob příznivá pro MSP a zaměřená na vytváření pracovních příležitostí; domnívá se, že by členské státy měly zlepšit daňovou účinnost a sociální příspěvky s cílem usnadnit vytváření pracovních míst, zvláště pro konkrétní sociální skupiny, jako jsou ženy, dlouhodobě nezaměstnaní a starší lidé; zastává názor, že by daňové režimy měly podporovat zakládání nových podniků, aniž by byly narušeny vnitrostátní možnosti financování, a že by měly přenést zatížení ze zdanění práce na zdanění ve prospěch životního prostředí, včetně finančních pobídek na podporu výzkumu a vývoje a využívání obnovitelných zdrojů;
22. s ohledem na nadcházející přezkum finančního rámce opětovně vyzývá k tomu, aby byl rozpočet EU schválen s ohledem na lisabonské cíle a aby bylo tímto způsobem podpořeno plné provádění Lisabonské strategie jako celku;
23. uznává, že bylo dosaženo značného pokroku při přesunutí důrazu státní podpory na horizontální cíle; vyzývá členské státy, aby v tomto trendu pokračovaly a nadále státní pomoc podřizovaly cílům Lisabonské strategie, jako jsou zaměstnanost, inovace a udržitelnost;
24. zdůrazňuje, že je v budoucnu nutné ještě více směřovat konkurenceschopnost evropských ekonomik k inteligentnímu a udržitelnému hospodářskému procesu a účinněji využívat zdroje; v této souvislosti doporučuje učinit na národní úrovni zejména následující opatření, která přispějí nejen k modernizaci hospodářství, rozvoji nových technologií a posílení konkurenceschopnosti, ale také ke snížení dopadu na životní prostředí a k vytvoření pracovních příležitostí v nových oblastech:

a. v oblastech „výzkum a vývoj“

- pobídky pro rozšiřování soukromých aktivit v oblasti výzkumu a vývoje,
- podpora veřejných investic v oblasti výzkumu a vývoje, zejména spolupráce veřejného a soukromého sektoru,
- podpora sítí a spolupráce mezi univerzitami, výzkumnými ústavami a podniky,
- podpora národních nebo regionálních koordinačních kanceláří v oblasti výzkumu a vývoje,

- podpora inovací a nových technologií v MSP a u malých poskytovatelů služeb, zejména zlepšením přístupu ke všem zdrojům kapitálu, zvláště pak k rizikovému kapitálu, a
- podpora vzdělání a rekvalifikace v oblasti moderních technologií v zájmu aktivní politiky zaměstnanosti;

b. v oblastech „energie a životní prostředí“:

- provádění směrnic o elektřině a plynu s cílem vytvořit spravedlivý, konkurenceschopný, fungující a nediskriminační evropský trh s energiemi,
- zajištění dodávek energie pro evropské ekonomiky pomocí diverzifikace zdrojů a tranzitních cest dovážené energie,
- daňové pobídky, výkonnostní pobídky a investice na podporu opatření k účinnému využívání energií, včetně naplňování cílů úspory energií,
- daňové pobídky, výkonnostní pobídky a investice na podporu obnovitelných energií a technologií a inovací šetrných k životnímu prostředí,
- zajištění nezávislosti národních regulačních úřadů a jejich na úrovni EU,
- rozšíření a propojení regionálních sítí pro výrobu energie,
- zvýšení transparentnosti na trhu s energiemi a jasné oddělení výroby, rozdělování a distribuce energie („*unbundling*“), a
- posílení pozice „osvědčení o šetrnosti k životnímu prostředí“;

25. za hlavní úkol v rychle se měnící ekonomice považuje vytvoření nových pracovních příležitostí pro všechny skupiny obyvatelstva; zdůrazňuje, že v této souvislosti jsou nejvíce ohroženy nejzranitelnější občané a že je třeba přednostně podpořit „aktivní začlenění“ a obecně vytvářet lepší pracovní místa; dále zdůrazňuje, že v souvislosti s novými pracovními příležitostmi i v zájmu snadnějšího sladění profesního a soukromého života je nutné vyvážit nové požadavky na flexibilitu a připravenost pracovníků k rekvalifikaci a zajištění nových způsobů zabezpečení („*flexicurity*“); v této souvislosti vyzývá, aby se zlepšily možnosti zapojení žen, starších pracovníků, mladých lidí, dlouhodobě nezaměstnaných a přistěhovalců na trhu práce a aby měli snazší přístup; za tímto účelem by se na národní úrovni měly více prosazovat m.j. následující opatření v oblasti zaměstnanosti a vzdělávání:

- zajištění toho, aby každý absolvent školy do šesti měsíců obdržel nabídku zaměstnání či školení, nebo zavedení obdobných opatření,
- zavedení právního nároku na rekvalifikaci a celoživotní vzdělávání,
- podněty a investice podporující odborné vzdělávání, rekvalifikaci a celoživotní vzdělávání a také vytváření úspěšných modelů pro sloučení rodinného života a povolání, popř. vzdělávání a výcviku,
- podpora flexibilních modelů pro dobrovolný odchod ze zaměstnání do důchodu a pro snazší zapojení mladých lidí do trhu práce,

- podpora základního školení a zajištění předávání existujících podniků z důvodu vysokého věku,
 - další snižování celkového daňového zatížení a sociální dávky u nižších a středních příjmových skupin,
 - zajištění kvalifikace a nástupu do prvního zaměstnání pro mladé lidi prostřednictvím vhodných soukromých a veřejných iniciativ,
 - lepší přístup ke kvalitní péči o dítě a její cenová dostupnost,
 - zajištění toho, aby doba potřebná pro zakládání nových podniků nepřesáhla jeden týden, a dále nízkých počátečních poplatků a administrativních nákladů,
 - zařazení školení pro podnikatele do programů celoživotního vzdělávání,
 - vytvoření náležité politiky pro legální přistěhovalectví v duchu návrhu evropského systému zelených karet,
26. zdůrazňuje, že v zájmu makroekonomické stability je nutné, aby bylo zvyšování produktivity práce doprovázeno spravedlivějším rozdělováním výsledků hospodářského růstu a posílením sociální soudržnosti; v této souvislosti poukazuje na požadavek, že by růst mezd měl být v souladu s růstem produktivity ve střednědobém horizontu; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné posílit v evropských podnicích kulturu podpory a účasti v rámci koncepce řádného řízení podniků a sociální odpovědnosti podniků;
27. zdůrazňuje potřebu posílené a strukturované spolupráce v Evropské unii a zejména v eurozóně s cílem posílit řízení a proces evropské integrace, neboť pouze tak lze čelit světovým ekonomickým výzvám; vyzývá proto Radu a Komisi, aby zajistily, že výroční zpráva o eurozóně v budoucnu nabídne praktičtější nástroje, jež umožní prohloubit dialog mezi různými institucemi EU, které se zabývají posílením hospodářského řízení Evropské unie; dále zastává názor, že by Euroskupina měla při sestavování a provádění národních rozpočtových programů více usilovat o zajištění lepší obsahové i časové vyváženosti a harmonizace, což by bylo významným přínosem k prosazování hospodářské reformní agendy; navrhuje, aby byla v rámci intenzivnější a strukturovanější spolupráce v eurozóně vyzvána ostatní příslušná uskupení v Radě k účasti na takové spolupráci;

Urychlit nutné institucionální reformy

28. podporuje nový přístup Komise, kdy v návaznosti na hodnocení národních reformních programů sestavila pro jednotlivé členské státy zvláštní doporučení, a naléhá na Evropskou radu, aby tato doporučení schválila; v této souvislosti však zdůrazňuje, že je naléhavě třeba upevnit vzájemně posilující přístup integrovaných hlavních směrů, který musí být zohledněn v národních reformních politikách; opakovaně požaduje, aby Komise zajistila transparentní výměnu osvědčených postupů a zveřejnila seznam, kde bude uvedeno pořadí států s nejlepšími a nejhoršími výsledky reforem v daném roce, což umožní poučení se z úspěchů i nezdarů; v této souvislosti však upozorňuje, že k pokrytí všech oblastí politik Lisabonské strategie je zapotřebí dostatečný počet integrovaných ukazatelů;
29. lituje toho, že ve vnitrostátních politikách mnoha členských států je Lisabonská strategie

stále nedostatečně viditelná, a domnívá se, že k účinnému provádění této strategie je nezbytná mobilizace všech hospodářských subjektů; je přesvědčen, že zejména lepší účast sociálních partnerů, národních parlamentů a občanské společnosti zviditelní Lisabonskou strategii, zvýší kvalitu veřejné diskuse o hospodářských reformách, posílí odpovědnost a zlepší informovanost veřejnosti o nutnosti úzce koordinovat hospodářské politiky v zájmu řešení hlavních úkolů, které přináší probíhající proces globalizace, a přijetí společného stanoviska ke zlepšení hospodářského řízení v Evropské unii; důrazně vyzývá členské státy, aby zodpovědně uplatňovaly integrované hlavní směry a národní reformní programy podle zásady „ownership“, a aby více zapojily národní parlamenty a ostatní zainteresované subjekty, jako jsou např. sociální partneři; žádá, aby byla pravidelně prováděna hodnocení relevance národních reformních programů podle zásady „benchmarkingu“ a rozsáhlejší konzultace v těch členských státech, kde to ještě není pravidlem; očekává, že priority stanovené v národních reformních programech budou lépe zohledněny, pokud jde o harmonogram a obsah rozhodnutí v rámci vnitrostátních rozpočtů;

30. vítá konsolidaci a integraci hlavních směrů pro opatření hospodářské a strukturální politiky a politiky zaměstnanosti; v této souvislosti opakuje, že hlavní směry hospodářské a strukturální politiky musí mít stejný legislativní status jako hlavní směry politiky zaměstnanosti a že musí být vypracována interinstitucionální dohoda, která vyjasní účast Parlamentu v tomto kontextu;
31. očekává, že v souvislosti s připravovanou revizí integrovaných hlavních směrů dojde mezi příslušnými institucemi EU ke společnému procesu reflexe, a navrhuje, aby byla po zasedání Evropské rady na jaře 2007 ustavena interinstitucionální pracovní skupina; s cílem zlepšit uplatňování reformní agendy EU doporučuje diskutovat a přemýšlet o následujících aspektech:
 - v souvislosti s revizí integrovaných hlavních směrů předložení důkladné analýzy strukturálních reforem a jejich přímého vlivu na produktivitu, zaměstnanost a poptávku na vnitřním trhu;
 - vytvoření jasnějších a koncentrovanějších integrovaných hlavních směrů a rozšíření o další oblasti, na něž se budou reformy vztahovat, např. jako je souhrnná reformní agenda pro aktivnější politiku udržitelného životního prostředí, která přesahuje oblast energetické politiky, a angažovanější politika podpory celoživotního vzdělávání;
 - vytvoření jednotnějšího systému předkládání zpráv v rámci národních reformních programů, aniž by se zpochybnilo právo členských států stanovit priority národních reforem;
 - vytvoření hlavních směrů a ukazatelů pro konzultace na národní úrovni včetně doporučení k zapojení a aktivní účasti národních parlamentů při vytváření a kontrole národních reformních programů;
 - vytváření úspěšných modelů pro informační a komunikační strategie a jejich výměna;
 - zvýšení účinnosti reformní agendy EU pomocí obsahové konsolidace a lepšího

načasování nástrojů hospodářské politiky, které se doposud uplatňují odděleně, s cílem vytvořit „inteligentní strategii růstu“, která více zkoncentruje informační a hodnotící činnost v oblasti národních reformních programů a zároveň zahrne národní programy pro udržení stability a národní konvergenční programy a systematické iniciativy, které do nich usilují začlenit zásadu udržitelného životního prostředí;

32. opět vyslovuje politování nad tím, že se Parlament, Rada a Komise doposud neshodly na jednoznačném plánu a kodexu chování, na jejichž základě by byla zajištěna náležitá spolupráce a plné zapojení těchto tří orgánů EU při dalším projednávání integrovaných hlavních směrů jako klíčových nástrojů Lisabonské strategie; vyzývá v této souvislosti Radu a Komisi, aby vzhledem k blížící se revizi integrovaných hlavních směrů neprodleně předložily návrhy pro úzkou spolupráci mezi třemi orgány EU;

0

0

0

33. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Diskuse o hlavních směrech hospodářských politik již mají v Evropském parlamentu svou tradici. Tato tradice je stejně dlouhá jako seznam doporučení, které Rada, Komise a členské státy nepřijaly. Již sama skutečnost, že Parlament musí na tuto nedostatečnou spolupráci opakovaně poukazovat, opravňuje k vypracování nové zprávy, i když se Komise a Rada rozhodly, že integrované hlavní směry pro růst a zaměstnanost v období 2005–2008 předložené v loňském roce zůstanou beze změny. Těžištěm této zprávy však není rozbor stávajících hlavních směrů, nýbrž spíše jejich realizace v členských státech vzhledem k jejich ekonomické situaci, která je z mnoha pohledů nová. Navíc budou první návrhy pro další přepracování hlavních směrů předložena v příštím roce.

Od naší poslední zprávy o hlavních směrech hospodářských politik v roce 2006, kterou vypracoval José Manuel García-Margallo y Marfil, došlo v Evropě k podstatným změnám. Poprvé po šesti letech slabého hospodářského růstu, popř. v některých členských státech stagnace a dokonce recese, zaznamenala evropská ekonomika podstatný vzestup. Hospodářský růst se zvýšil v EU na 2,8 % a v eurozóně na 2,6 % HDP. Ekonomické prognózy předpokládají, že do roku 2008 setrvá silný ekonomický růst na 2,4 %, popř. 2,1% . Zároveň se zlepšila situace ve veřejných financích a průměrný rozpočtový deficit klesl v roce 2006 na 2 % HDP.

Tento pozitivní vývoj se projevuje také na pracovním trhu. Růst produktivity práce se zdvojnásobila a nezaměstnanost klesla na 8 %. V roce 2008 se očekává další pokles nezaměstnanosti, a to v EU na 7,3 % a v eurozóně na 7,4 %. V roce 2006 bylo vytvořeno 2,9 milionu nových pracovních míst, což odpovídá růstu zaměstnanosti ve výši 1,4 %. Do roku 2008 by mohlo vzniknout dalších 7 milionů pracovních míst , čímž by se míra zaměstnanosti zvýšila na 65,5 %.

Tohoto pozitivního vývoje je podle názoru zpravodaje nyní nutné využít. Zpravodaj se domnívá, že zatím není jasné, zda pozitivní údaje nejsou pouze projevem cyklických změn. Ani první hodnocení národních reformních plánů vypracovaná Komisí zatím nedovolují vyvodit žádné závěry o tom, do jaké míry tyto národní reformní snahy ovlivnily vývoj. Jsou zde uvedeny různé aktivity členských států, aniž by byly posouzeny možné příčinné souvislosti. Vzhledem k neúplným podkladům považuje zpravodaj za nezbytné, aby Komise vynaložila na hodnocení více úsilí a aby veřejnosti rychleji poskytla příslušné údaje.

Na základě empiricky zajištěných údajů považuje zpravodaj za důležité, že současný rozmach je sice doprovázen dalším zvyšováním vývozu EU (+ 8,5 % v roce 2006), avšak nárůst vývozu v poslední době se na nynějším růstu podílí pouze nepatrně (činí pouze 0,3 procentního bodu současného nárůstu v EU a v eurozóně představuje 2,6 %).

Za rozhodující zpravodaj považuje kromě vývozu spíše stabilizaci krátkodobého vývoje investic na vnitřním trhu. Podle jeho názoru je k tomu, aby se převážně cyklické změny staly trendem strukturálního rozmachu, nutné, aby se spotřebitelská poptávka postupným zvyšováním dostala na vysokou úroveň a aby se podstatně zlepšila situace na pracovním trhu, neboť oba faktory hospodářský rozmach dlouhodobě podporují.

Zpravodaj považuje společnou měnu a jednotný vnitřní trh za rozhodující činitele pro posílení evropské ekonomiky. Požaduje bezodkladnou realizaci politik směřujících k jednotnému evropskému trhu s energiemi a očekává, že s nediskriminačním přístupem k trhu služeb vzniknou nové podniky, pokud nebudou prostřednictvím rozdílných právních podmínek obcházena pracovní a sociální práva v místě poskytování služeb.

Zásadně se však také vyslovuje pro cílenou politiku modernizace v souladu s cíli Lisabonské strategie, která by měla napomáhat pokroku ve členských státech. Zpravodaj se domnívá, že je politika zlepšení hospodářské koordinace důležitá a že poskytuje mnoho příležitostí, a požaduje, aby jí byla věnována větší pozornost v oblastech eurozóny i v celé EU. Zvýšením vzájemné spolupráce by se členským státům mělo také podařit připravit národní ekonomiky na budoucí výzvy, pro něž jsou podle zpravodaje rozhodujícími kritérii hospodářské soutěže účinnost zdrojů a udržitelné životního prostředí.

K tomu, aby se prvořadě cyklické změny využily k trvalému strukturálnímu rozmachu hospodářského rozvoje v Evropě, stojí členské státy podle názoru zpravodaje před úkolem, s kterým se mohou vyrovnat pouze na základě komplexního přístupu a užší spolupráce. Zpravodaj se domnívá, že Evropský parlament musí při určování hospodářské politiky zastávat aktivnější úlohu, aby členským státům pomohl při realizaci dohod, které společně uzavřely. Evropský parlament je jakožto jediný orgán Evropské unie, který její občané volí přímo, vhodným fórem pro hodnocení a analýzy strategií a opatření, které členské státy provádějí pro zlepšení hospodářské koordinace a pro uskutečnění cílů z Lisabonu. Tato skutečnost se musí projevit vzhledem k návrhu na rok 2007 a na následné hodnocení nových integrovaných hlavních směrů také v přiměřených právech zapojitelnosti do institucionální činnosti.

POSTUP

Název	Situace v evropské ekonomice: Přípravná zpráva o hlavních směrech hospodářských politik na rok 2007		
	2006/2272(INI)		
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	ECON 29.11.2006		
Výbory požádané o stanovisko Datum oznámení na zasedání	EMPL 29.11.2006	ITRE 29.11.2006	
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	EMPL 13.12.2006	ITRE 28.11.2006	
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání			
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Udo Bullmann 25.9.2006		
Předchozí zpravodaj(ové)			
Projednání ve výboru	23.10.2006	19.12.2006	23.1.2007
Datum přijetí	24.1.2007		
Výsledek závěrečného hlasování	+ 34	- 0	0 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, David Casa, Corina Crețu, Philip Dimitrov Dimitrov, Jan Christian Ehler, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Robert Goebbels, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Guntars Krasts, Andrea Losco, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Sahra Wagenknecht.		
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Mia De Vits, Ján Hudacký, Thomas Mann, Giovanni Pittella, Poul Nyrup Rasmussen.		
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(í) při závěrečném hlasování			
Datum předložení	26.1.2007		
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)			